

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cavssa Helvetica Orthodoxae Fidei

Murner, Thomas

Lucernae, 1528

VD16 M 7034

D. Oecolampadivs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29525

CONCLUSIO PRIMA.

Primo quia dixerat, quod de caelis descendisset. Secundo quia dixerat de carnis suae manducatione, quae ambo duo scandala breuibus semouit, eo quod suam ascensionem ostendit in caelum, reijciens carnalem intellectum, & non sanctum corpus suum.

Vltimo circumire tentat meam responsionem datam ex Matth. xxiiij. dicens, credi non debere Zwinglio, Oecolampadio, D. Eckio, nec Pont. Romano, sed uerbo Dei dumtaxat, ad haec ex mea parte respondeo, ubi a me Deus suam gratiam retraheret (quod ne fiat, deum rogo per suam misericordiam) quidam loquerer uel scriberem, contra sanctam catholicam ecclesiam, quemadmodum & Zwinglius, & dominus meus doctor faciunt, tunc mihi non credendum censeo. Quam diu autem illud dixerim, quod mecum dicit catholica ecclesia, tunc mihi credi non debet, sed ecclesiae. Illud autem, cuius meminit semper fuisse pseudo prophetas. Ita dico, sed quanto plus adpropinquat tempus antichristi, tanto illorum plures fiunt & exurgunt. Quo omnino christiano iam spero cognitissimum est, obiectis suis me satis fecisse conclusionem quoque meam, secundum catholicam ecclesiae opinionem de uenerabili sacramento, adhuc erectam persistere, apud haec rem manere sinens.

D. OECOLAMPADIUS.

Dilecti Christiani, causa fini adpropinquat, opusque uideo breuioribus uerbis, cuius me diligentem exhibebo, nihil ego dixi in Concilio contemptum, sed ad uerbi Dei promotionem, & illud ubi non cognoscitur, in suspectum abeunt uniuersa concilia, posuntque & reprobis & malis dicere se in spiritu sancto congregatos.

Secundo, adhuc non admitto nudam corporis praesentiam, praecipue inuisibilem augere posse deuotionem, fundam me in dicto Christi, utile uobis (inquit) est si abiero. Nisi enim abiero, paracletus non ueniet, uera & interior deuotio, oportet ut sit ex spiritu sancto, uisibilia tamen necessario nos monent, & in exterioribus incitant. Sicut & exterius uerbum ac sacramenta nos incitant, quasi spiritus deuotionem operaretur, prout uult.

O iij

COLLATIO XIX.

Tertio doctor postulauit duplicē aduentū intelligi debere de uisibili corpore, alioqui sic admittat. Hic neq; ego nego Christum in sacramētorū susceptione sua gratia sese suis non insinuare, hoc bonū esset mediū ad pacem promouendā, de suo inuisibili corpore in pane adhuc nihil mihi probauit, de quo me remitto ad tres articulos fidei, quare meo capiti non adnitor, nam caro & sanguis illa me non docent.

Quod de septuaginta interpretib⁹ dicit^r quasi illos paruifacerē per hoc, huius dicti nulla sibi fuit necessitas. In pluribus em̄ locis scripturarū reperimus apud euāgelistas qb⁹ carēt septuaginta interpretēs, sicut est. Ex Aegypto uocauī filiū meū.

Mei libelli ratione, quem prius scripseram, si hunc doctor Eckius ad manum habere poterit, etiam si exurat, ob hoc in iram me non cōmouebit. Nam & doctorē Eckium aliquando fuisse puerulū non ambigo, neq; scisse omnia.

De omnipotentia Dei adhuc probatum non est, illud dictum, Hoc est corpus meum, hæc probare.

Item similitudo animæ & corporis inepta est, quia locus a maiori affirmatiue non claudit, non sequitur. Rex potest de bellare castrū, ergo & quilibet rusticus hoc potest. Sed neq; sequitur. Anima undiq; potest esse, aut in duobus locis corporis, ergo corpus in duobus locis esse potest.

Utraq; dico de Euangelicā parabola, in eō loco, in quo illa similitudo desumpta est, semper aliquid reperiri, quod utrisq; partibus assimiletur, & simili & cuius est similitudo, hic autem non est sic.

Præterea de uisione sancti Pauli, persto in articulo fidei, Inde uenturus est iudicare. In secunda epistola ad Corinth. xij. dicit Paulus, quod raptus fuerit in tertium coelum, quod etiam & si ita esset per specialem dispēstationem, nihilominus hoc non probat inuisibile corpus.

Iam nunc ad alia argumenta deuenio Iohan. vi. & meā expositionem cōfirmat totum capitulū. Scriptura nusq; loquitur de esu

CONCLUSIO PRIMA.

de *esu* carnis Christi, nisi per *sole*m fidem, hodie notū factum est, quam nobilis & utilis nobis est Christi caro, quum legimus Marci iij. Christū matrem sui corporis uirginem Mariā aliquo modo non cognouisse dicens, hæc mater mea est, & frater meus, qui Dei fecerit uoluntatem &c. ubi nos non ad carnē ducit, ideoq; & grossus & crassus intellectus erit, etiā si caro ibi sit inuisibiliter. Hic iam omnia demitto, fortasse Deus ipse, & alijs quoq; uerbū dabit de hoc efficacius loq. Hic etiā dico, ob id solū me hęc esse id me affirmaturū, quod ad ueritatis manifestationē deseruit, subiiciens me soli & unico Dei uerbo, & honorī Dei cœlestis patris cōtra quē nō est Christiana ecclesia, ubi etiā nullus reperit error, neq; est sacramentorū contemptus, sed uera & recta reueneratio. Neq; hic probata est transsubstantiatio, & potestas transmutationis per uerba Christi, bonæ sum spei, si qui Christū diligunt, neq; me neq; alios fratres meos, qui & ubi fuerint, nihilominus habebunt pro ueris mēbris Christi. Quū & nos ex fraterna moti charitate, nullū unq; (etiā in cognito errore existentē) temere iudicauimus. Honor dñi laudet & augeat omni tempore, Amen.

D. ECKIUS.

Breuitatis causa omnia alia demitto, usq; ad uerba Christi Iohan. x. Dico uobis utile esse ut abea. Respondeo, oib; notū esse, dñm in cœna loqui de habitu suo per mortē & ascensionē in cœlū, sed hoc quid uenerabili sacramēto aduersatur. Quod uero dicit me nihil pbasse uerba & sermonē esse sino, satis est ecclesiæ mētē & sensum obtinuisse diuino adiutorio.

Ad hæc doctor Oecolampadius interloquutus est, hoc se negare ultra doctor Eckius procedens.

Et quod scriptura sacramēto non cōtrariet. De exemplo animæ adfert scolasticū dīcteriū, de quo illū multo alit̄ informare uellē, sed breuitatis causa dico, me nō argumētātū a maiori ad min⁹, quē admodū & doctor illud scolastice depinxit, sed magis ecōtrario sic. Si id natura potest, ut sit in ambabus manibus